

τὸ βουργαρέλι

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΔΡΟΣΟΠΗΓΗΣ - ΠΑΛΛΙΟΚΑΤΟΥΝΟΥ ΑΡΤΑΣ « ΤΟ ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙ »

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΧΡΟΝΟΣ 3ος

• ΓΡΑΦΕΙΑ: ΦΕΙΔΙΟΥ 18

— ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 12

• ΑΘΗΝΑ ΜΑΪΟΣ 1979

Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙΟΥ

22 Σεπτεμβρίου 1824

Τοῦ κ. ΔΗΜ. Φ. ΚΑΡΑΤΖΕΝΗ

Τὸν χειμῶνα τοῦ 1823 - 1824 λόγω τῆς παρατηρηθείσης ὑφέσεως τῶν πολεμικῶν γεγονότων εἰς τὴν Αἰτωλοακαρνανίαν ἔχον συγκεντρωθῆ εἰς ὅλας τὰς περιοχάς της, πρόσφυγες ἀπὸ τῆς Ἁγροφίας καὶ τὴν Ἠπειρὸν προσέτι δὲ καὶ πολλὰ Ἑλληνικὰ ἐπαναστατικὰ στρατεύματα. Ἡ Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος ἐπέβη εἰς πολλὰ δύσκολον θέσιν νὰ ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς ἀνάγκας συντηρήσεως τόσοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ στρατιωτῶν καὶ πρόσφυγων, οἱ δὲ κάτοικοι καὶ αὐτοί, ὑποστάντες κατὰ τὰ δύο πρῶτα χρόνια τοῦ πολέμου τελείαν

καταστροφὴν εἰς τὴν οἰκονομίαν τῶν δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκνοποιήσῃν τὰς καθημερινὰς πείσεις στρατιωτῶν καὶ πρόσφυγων ζητούντων μερίδιον ἀπὸ τὸ ὀλίγο ψεῦδι τῶν. Ἔτσι οἱ κάτοικοι ἤρχισαν νὰ διαμαρτύρονται πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος Ἀλέξανδρον Μαυροκορδάτον καὶ ἐξήτουν τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν στρατευμάτων ἐκ τῆς Αἰτωλοακαρνανίας.

Τότε ὁ Μαυροκορδάτος διὰ νὰ ἰκανοποιήσῃ τὰ πεινασμένα στρατεύματα τὰ ἅ ὅποια ἐξ ἄλλου ἦσαν συνηθισμένα εἰς λεηλασίας, συνέλαβε σχεδὸν τιμωρίας τῶν περιφερει-

ῶν Ραδοβούζιον καὶ Τζουμέρων, τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι, κατὰ τὸ πλεῖστον, ἠκολούθησαν τὴν Καραϊσκάκην τοῦς Κοντελδαίους ὀπλαρχηγούς τῶν Τζουμέρων, Μήτρον Γάγου Μακρίαν ὀπλαρχηγὸν Ραδοβούζιον, ἐχθρῶν δὲ τῶν φίλων τοῦ στρατιῶν Γ. Τσόγκα ὀπλαρχηγὸν Ξηρομέρον, Ἰωάν. Ράγγου ὀπλαρχηγὸν Ἄνω Βάλτου, Νικολάου Στουρνάρη ἀρματολοῦ Ἀσπροποτάμου, Γρηγορίου Λιακατὰ ἀρματολοῦ Κλινοβού, Κώστα Οἰζονόγιου ὀπλαρχηγοῦ ἐκ Σχοινηκαρίας, συνάμα δὲ καὶ ἰδικῶν του. Μετὰ τὸ πρόσχημα ὅτι τὰ στρατεύ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στή σελ. 2

Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπὸ τῆ σελ. 1

ματα τῶν φίλων του θὰ ἐπιτέθντο κατὰ τοῦ φρουρίου τῆς Ἄρτης τὰ ἔξαπέλυσαν κατὰ τῶν περιφερειῶν Ραδοβιζίου καὶ Τσομιέρκων διὰ νὰ τὰς ληλητήσουν. «Διώρισα — γράφει ὁ Μαυροκορδάτος εἰς τὸ Ἐκτελεστικόν — τὸν στρατηγὸν Τούρζαν, ἀπ' ἐτέρου τὸν στρατηγὸν Στουρνάρην (Ἀγάρων) μετὰ τοῦ στρατηγικοῦ Ράγκου νὰ ἐισβάλουν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἄρτης καὶ ἂν οἱ κάτοικοι δὲν λάβουν τὰ β-πλα καὶ νὰ ἐνοσθῶν με αὐτοὺς νὰ τὴν ἐρημώσωσιν».

Τοῦτο ἴητο ψεῦδος, διότι τὰ φιλικὰ τὸν στρατεύματα ὄταν ἐπροχώρησαν εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἄρτης, ἀπὸ τὸ Ραδοβίτζι, χωρὶς νὰ ζητοῦν συνεργασίαν τῶν κατοίκων ἤρχισαν τὴν λεηλασίαν, πὰς πείσεις, ἐκβιασμοὺς καὶ τὴν καταστροφὴν. Συνέπεσε κατὰ τὸν Μάιον 1824 ἡ ἐκστρατεία τοῦ Καραϊσκάκη πρὸς ἀνάκτησιν τῶν Ἀγάρων, εἰς τὴν ὁποίαν τὸν ἠκολούθησαν οἱ Κουτελιδαῖοι, ὁ Κουλιτσῆς, ὁ Μήτρος Μπακόλας καὶ ἄλλοι τοὺς 600. Τῶν μερικῶν καὶ Ραδοβιζινοὶ καὶ τοῦτο ἔδωκε πρόσθετον ἀφορμὴν πρὸς τιμωρίαν τῶν κατοίκων τῶν περιφερειῶν αὐτῶν. Καὶ ἀφοῦ ἀπέτυχε ἡ διαταγήθεισα πρῶτη ἐκστρατεία τῶν Ἑλλήνων στρατηγῶν κατὰ τὸν ἀνωτέρω περιφερειῶν, κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰουνίου λόγῳ ἐπιβάρυνσης ἰσχυρῶν Τουρκικῶν δυνάμεων εἰς τὴν περιοχὴν Κλειδίον, τὴν 5ην Αὐγούστου 1824 μετ' ἐκστρατείας τῶν Μαυροκορδατικῶν δυνάμεων, ἐκ 1000 ἀνδρῶν ὑπὸ τοῦς Γιαννάκη Ράγκου Κώσταν Οὐκάνοβου ἐκ Σαοβιχαρίας, Σωτηρίου Κοτζαμάνη ἐξ Ἐβρουτανίας Κώστα Σιαδῆμα ἐκ Βλοχού καὶ Γεωργίου Ἀραγογιάνη ἐκ Βάλτου, ἐκίνησε ἀπὸ τὴν Ἀζαρνανίαν διὰ τὸ Ραδοβίτζι καὶ ἡ ὁποία εἰς διάστημα ὀλίγων ἡμερῶν ἐρήμωσε τὴν περιφέρειαν καὶ παρέδωσε εἰς τὴν λεηλασίαν καὶ τὰς φλόγας ὅλα τὰ χωριά αὐτοῦ. Πρόσφυγες τῶρα οἱ ἀπυφρονούντες Ραδοβιζινοὶ με-

τὰς οἰκογενεῖας τῶν καὶ τοὺς ὀπλιτοὺς. Μπακόλας, Κουλιτσῆς, Κατοιογιάνη, Κατοιογιάνη, Κατοιογιάνη, κατέρχοντο εἰς τὸ Βουργαρέλι ὅπου ἠνώθησαν μετὰ τὰς δυνάμεις τῶν Κουτελιδαίων. Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐκστρατείας αὐτῆς ὁ Μαυροκορδάτος ἐχεν εἰδοποιήσει καὶ τοὺς φίλους του ἀρματολούς Νικ. Στουρνάρην Ἀσπροποτάμιον καὶ Γρηγόριον Λιακατῆ Κλιννοβού ὅπως προχωρήσουν εἰς τὰ Τσομιέρκα πρὸς ὀλοκήρωσιν τοῦ ἔργου τῆς καταστροφῆς. Ἐχεν καὶ αὐτοὶ τὸ πάθος κατὰ τῶν Τζου μερικῶν γιὰτὶ ἠκολούθησαν τὸν Καραϊσκάκη εἰς τὴν ἐκστρατείαν τῶν Ἀγάρων καὶ ἐχον λάβει μέρος εἰς τὴν μάχην τῆς 16ης Μαΐου εἰς τὸν Ἀσπροπόταμον ἐναντίον αὐτῶν καὶ τῶν Τούρκων τῶν Τρικάλων. Ἔτσι ὁ Στουρνάρης ἐκίνησας ἀπὸ τὴν Τσομιέρκων τὴν 16ην Αὐγούστου ἔφθασε εἰς τὰ Θεοδώριαντα ὅπου ἔσπευσε νὰ τὸν συναντήσῃ ὁ Γιαννάκης Κουτελιδῆς καὶ νὰ παρανοηθῇ διὰ τὴν ἐρημωσίαν τοῦ Ραδοβιζίου. Ὁ Κουτελιδῆς προβλέπων τὴν ἰδίαν τυχὴν καὶ γιὰ τὰ Τσομιέρκα τὸν παρεκάλει νὰ ἀναβάλῃ κάθε δράσιν κατ' αὐτῶν μέχρις ὅτου συνεννοηθῇ μετὰ τὸν Μαυροκορδάτον. Δὲν ἠδύνατο νὰ ἐνοσθῇ, ἐτίθησε ὁ Κουτελιδῆς εἰς τὸν Στουρνάρην, ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος νὰ ζητεῖται συνεργασία καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο νὰ ληληταῖνται καὶ νὰ καταστρέφονται τὰ χωριά. Τότε ὁ Στουρνάρης μετεστάθηνσε εἰς τὴν Ἄγιαν Παρασκευὴν Μεσοῦντης ὅπου συνεκστράφησαν καὶ τὰ Ἀζαρνανικά στρατεύματα ἐκ τῶν ἀντιπο-

Καθ' ὃν χρόνον ἐληληταῖν το καὶ ἐκαίοντο τὰ χωριά τοῦ Ραδοβιζίου καὶ τὰ Ζυγοχώρια τῆς Ἄρτης, ὁ Ὁμέρ Βρυώνης ἐβίβατο εἰς τὸν Καρδασαράν ἄπ' ὅπου παρῆλθε τὴν ἐκδικητικὴν ἐκστρατείαν τῶν φίλων τοῦ Μαυροκορδάτου. Θέλον δὲ ὅπως ἀποτρέψῃ τὴν καταστροφὴν καὶ τῶν Τσομιέρκων περιφερειῶν εὐθύνῃς του, ἔγραψε γράμμα εἰς τὸν Μήτρον Κουτελιδῆν ὅτι εἶναι πρόθυμος νὰ τὸν βοηθήσῃ ἐπιτεθέμενος καὶ αὐτὸς συγχρόνως ἐκ τῶν ὀπισθεν, μέσω Ραδοβιζίου κατὰ τῶν στρατηγῶν. Τὸ γράμμα αὐτοῦ τοῦ Ὁμέρ Βρυώνη ὁ Κουτελιδῆς ἀποστέλλει εἰς τὸν Στουρνάρην ἐστρατοπεδευμένον εἰς Ἄγιαν Παρασκευὴν Μεσοῦντης θέλον με αὐτὸ νὰ ἀποδείξῃ τὰ καλάς προθέσεις ἔναντι τῶν Ἑλλήνων στρατηγῶν καὶ ὅτι δὲν ἀπεδέχθη τὴν συνεργασίαν τῶν Τούρκων. Τότε ὁ Βρυώνης, διὰ τὴν προστασίαν τῆς περι-

ἐνοσχεῖ τὴν φρουρὸν τοῦ Βουργαρέλιου διὰ 600 στρατιωτῶν ἐν συνεχείᾳ δὲ μεταβαίνει καὶ ὁ ἴδιος. Τὴν 4ην Σεπτεμβρίου, ὅλα τὰ στρατεύματα εἶναι συγκεντρωμένα εἰς τὴν Ἄγιαν Παρασκευὴν Μεσοῦντης ὅπου μετ' ὀλίγας ἡμέρας φθάσει καὶ ὁ Γρηγόριος Λιακατῆς ὅστις προηγουμένως ἐπετέθη κατὰ τῶν Τούρκων τῆς Γότσιας καὶ ἀφοῦ ἐληλητήσῃ τὴν περιφερειῶν Μαλακασίου, ἔκαστος τὰ χωρία Πράμαντα, Μελασσουγροῦς καὶ Θεοδώριαντα. Ἐπέκρινε οὕτως κατὰ τὴν ἀφίξιν τὴν ἀραχίαν τῶν στρατηγῶν καὶ ἠξίωσε ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ Βουργαρέλιου καὶ τῶν ἄλλων χωριῶν τῶν Τσομιέρκων. Τὴν 20ην Σεπτεμβρίου οἱ στρατιῶται γράφον εἰς τὸν Μαυροκορδάτον.

«Ἐλαμπρότατε... ἡμεῖς κινήσαμεν κοντὰ τοὺς νὰ πῶμε νὰ τοὺς βαρῶσομεν ἐκεῖ ὅπου εἶναι ὅλοι μαζί. Τούρκοι, Γουγαῖοι, Κουτελιδαῖοι οἱ ὅποιοι ἐστειλαν ἕναν ἀνθρώπον μετὰ τὸ περιλειόμενον ὅπου σοὺ περιλείομεν οἱ δύο καπεταναῖοι καὶ μᾶς ἐφθασαν ἐδῶ, τοὺς ἐκίμαμεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἀπόκρισιν κατὰ τὸ ἀντίγραφον τοῦ ὅπου οὐκ ἐσοκλήρωμεν καὶ ὡς αἴθριον τὸ πρῶτ' ἐπεμείναμε τὴν ἀπόκρισιν σου. Ἐάν δὲν ἔλθουν τὰ ρεχέμια (δημοὶ) κινούμεν αἴθριον ἐναντίον σου καὶ ἐλπίζομεν μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ μετὰ τὴν ἐγγὴν σου νὰ ἐδοξαίωσομεν ὅτι ἀκολούθησιν πάλιν οὐκ εἰδοποιούμεν.

1824 Σεπτεμβρίου 20.

Ἄγιαν Παρασκευὴν

Ὁ δοῦλος σου
Νικόλαος Στουρνάρης, Ἰωάννης Ράγκος, Γρηγόριος Λιακατῆς»

Οἱ στρατιῶται ἐζήτησαν ὁμήρους ἕως ὅτου ἔλθῃ ἡ ἀπάντησις τοῦ Μαυροκορδάτου εἰς τὸ γράμμα τῶν Κουτελιδαίων περὶ ἀνατολῆς ἢ ματαίωσης τῆς ληστρικῆς ἐκστρατείας.

Ὁ Μαυροκορδάτος σκοπιμῶς δὲν ἀπήντα θέλον τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς καὶ τῶν Τσομιέρκων νὰ ὀλοκληρωθῇ. Γι' αὐτὸ δὲν ἐδίδοντο ὁμηροί. Ἔτσι οἱ στρατιῶται, μὴ λαβόντες ὁμήρους περὶ τὴν μεσημβρίαν τῆς 21ης Σεπτεμβρίου μετεκινήθησαν καὶ κατὰ τὸ ἐσπέραις τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐστρατοπέδευσαν ἄνωθεν τοῦ χωρίου Λειψοῦς ὅπου αἱ θέσεις «Ἄγιαν Κυριαχῆ» καὶ «Σπάιθε». Τὴν ἰδίαν νύκτα ὁ μῆδης στρατιωτῶν κατὰ προτροπὴν τῶν ἀρχηγῶν τῶν μετέβησαν εἰς τὰς θερινὰς βοσκάς τοῦ Βουργαρέλιου καὶ ἀπέκοψαν ἀπὸ τὰ ἐκεῖ βόσκοντα ποιμνία τῶν μεγάλων ἀρμιῶν προβάτων τῶν ὁποίων πα-

ρέλαβον καὶ ἐκινήθησαν νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὸ στρατόπεδον των. Οἱ ὀλίγοι πομῆνες Βουργαρελιῶται μὴ δυνάμενοι νὰ προβάλλουν ἀντίστασιν ἔτρεξαν εἰς τὸ χωριὸν καὶ εἰδοποιήσαν τὸν Μπακαμπασιῆν αὐτοῦ καὶ τότε πολλοὶ κάτοικοι ὀπισθέντες ἔτρεξαν εἰς καταδίωξιν τῶν κλεπτῶν καὶ ὄταν τοὺς κατέφθασαν ἤρχισαν ἐκατέρωθεν νὰ ριζινοῦνται πυροβολισμοί. Ἡ παρουσία τοῦ Ὁμέρ Βρυώνη καὶ τῆς Φρουρᾶς εἰς τὸ Βουργαρέλι δὲν ἔχε σκοπὸν τὸν πόλεμον οὔτε ἐπέδωκε νὰ δώσῃ μάχην. Ἦθελε μόνον νὰ ἀνακόψῃ τὴν πορείαν τῆς ἐκδικητικῆς ἐκστρατείας. Ἀλλὰ τῶρα μετὰ τὴν συμπλοκὴν κατοίκων καὶ στρατιωτῶν τὰ πράγματα ἄλλοῦσαν. Εὐθὺς εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀποστείλῃ τμήμα στρατοῦ διὰ νὰ προστατεύσῃ τοὺς κατοίκους. Ἀλλὰ ὄταν ὀλοκληρωθῇ τὸ ἐκστρατευτικὸν σῶμα ἐπροχώρησε καὶ ἀνέλαβε τὴν μάχην μετὰ τὸ Τουρκικὸν τμήμα ἠναγμάσθη μετὰ τὴν δύναμιν τὴν ὁποίαν διέθετε εἰς τὸ Βουργαρέλι νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῶν Ἑλλήνων. Μάχη σφοδρὰ ἀπὸ τὸ πρῶτ' εἰς τὰ πλάγια τῆς θέσεως «Σπάιθε». Οἱ κάτοικοι τοῦ Βουργαρέλιου καὶ οἱ Ἑλληνες ὀπλιτικοὶ τῶν Τσομιέρκων ὄταν εἰς τὴν μάχην ἐπενέβησαν οἱ Τούρκοι τοῦ Βρυώνη, ἁμέσως ἀπεσφῆθησαν, εἰς τὴν ἄνωθεν τοῦ Βουργαρέλιου περιοχῆν μὴ θέλοντες νὰ συμπράξουν μετὰ τὰ Τουρκικὰ τμήματα κατὰ τῶν Ἑλλήνων. Ἡ μάχη ὅμως ἔξακολούθησε καὶ πέραν τῆς μεσημβρίας μετὰ τῶν Τούρκων καὶ τοῦ ἐκστρατευτικοῦ Σώματος. Οἱ Ἑλληνες ἤρχισαν νὰ ἔχουν τραυματίας, νεκρῶν δὲ τῶν ὀπλιτηρῶν Κώστα Κεχρινιώτην, οἱ δὲ Τούρκοι ἀρκετοὺς νεκρούς, πρῶτα τὸ ὅπου τὸν ἠναγμάσθησαν εἰς τὸ χωριὸν καὶ νὰ ὀχυρωθῶν εἰς τὰ λιθόσπαστα σπιτία τοῦ Βουργαρέλιου. Οἱ Ἑλληνες ἀκολούθησαν εἰς τὸ χωριὸν καὶ ἐπολιορκήσαν τὰ σπιτία εἰς τὰ ὅποια ἔχον ἐγκλεισθῇ οἱ Τούρκοι. Ἐπειδὴ παρήχθητο ἡ ὄρα καὶ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ τὰ καταλάβουν, φοβόμενοι δὲ καὶ ἐπίθεσαν Ὀπλαρχηγῶν Τσομιέρκων καὶ Ραδοβιζίου, οἱ ὅποιοι εἶχον ἀποσπῆθῃ ἄνωθεν τοῦ χωρίου, κατὰ τὰς βραδυνὰς ὄρας ἠναγμάσθησαν νὰ ἀποσπῆθῶν καὶ νὰ στρατοπεδεύσωσιν εἰς τὴν θέσιν «Σταυρός». Ἀντελήθησαν τῶρα οἱ στρατιῶται ὅτι τὸ ἔργον τῆς λεηλασίας καὶ τῆς καταστροφῆς ἐπεμαρτίετο μετὰ τὴν μάχην τοῦ Βουργαρέλιου τῆς 22ας Σεπτεμβρίου 1824. Τὴν ἐπομένην οἱ στρατιῶται μένα πόνοντες διέταξαν τμήματα των καὶ ἐληλάθησαν, ἔκαστος καὶ κατέστρεψαν τὰ χωρία, Λειψοῦ (Ἀθμάνιον), Μήγερον (Τετράκιον) Κίμνα, Μεσοῖντα. Τὴν ἄλλην ἡμέραν οἱ στρατιῶται ἀναφέρουν τὰ γεγονότα εἰς τὸν ἐμπνευστὴν τῆς ἐκστρατείας αὐτῆς Μαυροκορδάτον.

«Ἐλαμπρότατε Πρίγκηπ,

... ἔχθες ἐπήγαμεν κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ Γουγαίων καὶ Κουτελιδαίων. Ἔως τὸ βράδυ τρεῖς φορὲς τοὺς ἐχάλασαμεν καὶ τρεῖς φορὲς μᾶς ἐχάλασαν. Μ' ὅλον τοῦτο ἀπὸ τὸ θοῦνον δὲν ἠμπορέσαμεν νὰ τοὺς ἐδγάσωμε. Ἐς αὐτὸν ἐφρονεῖσθαι πολλοὶ, περισσότεροι τῶν εἰκοσι, τοὺς ἐπήγαμε καὶ δύο κεφάλια μᾶς ἐφρονεῖσθαι καὶ ἐμᾶς ὁ καπετὰν Κώστας Κεχρινιώτης εἰς τὸν τόπον καὶ μᾶς ἔμεινε καὶ ἐκεῖσε ἐλαβῶσθαι καὶ τρεῖς τοῦ στρατηγικοῦ Ράγκου καὶ ἓνας τοῦ χιλιάρχου Λιακατῆ καὶ σήμερον ἐστρατοπεδεύσαμεν ἐδῶ καὶ ἀνοίξαμε καὶ δύο τρία μερικὰ χωριά καὶ θὰ σταθῶμε δύο-τρεῖς ἡμέρας καὶ ἔπειτα θὰ τραβηθῶμεν κατὰ τὰ σύνορα μᾶς διότι μήτε φροσμία ἔχει κανένας μήτε ζωοτροφία.

Μετὰ θαυμάσιον σέβας μένομεν.

Οἱ τῶν διαταγῶν σου εὐπειθεῖς
Νικόλαος Στουρνάρης, Γρηγόριος Λιακατῆς
Ὁ δοῦλος
Γιαννάκης Ράγκος
1824 Σεπτεμβρίου 23,
Σταυρὸς Βουργαρέλιου
Ἐπὶ τοῦ νότου

Πρὸς τὸν Ἐλαμπρότατον κ. Α. Μαυροκορδάτον εἰς Λιγυδίτζι.

Οἱ ἀναφερόμενοι τραυματῆται εἶναι ὁ Γεώργιος Τόλης ἐξ Ἄδελφου τοῦ Ράγκου, ὁ καπετὰν Γιλίας καὶ δύο ἄλλοι στρατιῶται. Τὴν 26ην Σεπτεμβρίου οἱ στρατιῶται ἐπεμαρτίσαν τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς, ἀφοῦ ἐτίθησαν τὸ Ραδοβίτζι καὶ ἀρκετὰ χωριά τῶν Τσομιέρκων καὶ ἐκίνησαν ἐπιστρέφοντες ὁ Ράγκος διὰ τὴν Βασιτανίαν Ἀγάρων, ὁ Στουρνάρης μέσω Βρεστανίτης διὰ τὸν Ἀσπροπόταμον καὶ ὁ Λιακατῆς διὰ τὸν Κλιννοβόν. Τὰ ἄλλα Ἀζαρνανικά στρατεύματα καταδικώμενα συνεχῶς ὑπὸ τοῦ Ὁμέρ Βρυώνη μέσω Ραδοβιζίου καὶ Βάλτου ἐπέστρεψαν εἰς τὸ Σηρόμερον, ὁ Βρυώνης δὲ εἰς τὸν Καρδασαράν.

Ἀθῆνα 2 Μαΐου 1979

ΔΗΜ. Φ. ΚΑΡΑΤΖΕΝΗΣ

